

LB-1999-1270

INSTANS:	Borgarting lagmannsrett - Kjennelse.
DATO:	1999-06-07
DOKNR/PUBLISERT:	LB-1999-1270
STIKKORD:	Konkurs. Konkursloven § 62 jf § 60.
SAMMENDRAG:	Skattegjeld var forsøkt inndrevet uten resultat. Utlegg i selskapets aktiva ga ikke tilstrekkelig sikkerhet. Konkurs ble åpnet i skifteretten. For lagmannsretten gjorde selskapet forgjeves gjeldende at aktiva oversteg skattegjelden, og lagmannsretten stadfestet skifterettens kjennelse.
SAKSGANG:	Oslo skifterett Nr 99-00167 - Borgarting lagmannsrett LB-1999-1270 K/04.
PARTER:	Den kjærende part: Consultas AS (Prosessfullmektig: Advokat Per Danielsen). Kjæremotpart: Staten v/ kemneren i Oslo (Prosessfullmektig: Kommuneadvokaten v/ advokat Hilde Foyen Bruun). Kjæremotpart: Consultas AS, dets konkursbo (Prosessfullmektig: Advokat Laif Petter Madsen).
FORFATTER:	Lagdommer Gunvald Gussgard. Lagdommer Petter A. Lossius. Lagdommer Eystein F. Husebye.

Saken gjelder åpning av konkurs.

Den 20 januar 1999 fremsatte Oslo kemnerkontor overfor Oslo skifterett begjæring om at boet til Consultas AS v/ styrets formann Per Danielsen ble tatt under skifterettens behandling som konkursbo. Kravet mot selskapet ble oppgitt å være ubetalt skatt med 2 173 611 kroner, med tillegg av renter og omkostninger. Videre ble som en del av konkurskravet oppgitt et uspesifisert forfalt skattetrekk og arbeidsgiveravgift. Det ble opplyst at gjelden forgjeves var forsøkt innfordret, og at tilstrekkelig sikkerhet ikke var oppnådd. Kopi av utleggsforretninger av 16 februar 1994 og 21 oktober 1998 fulgte begjæringen.

Etter avholdt rettsmøte 2 februar 1999 ble partene gitt anledning til å gjøre nærmere rede for saken i prosesskrift, hvoretter Oslo skifterett den 19 mars 1999 avsa kjennelse med denne slutning:

Consultas AS ..... tas under skifterettens behandling som konkursbo.

Consultas AS har i rett tid påkjært kjennelsen til Borgarting lagmannsrett. Staten v/ kemneren i Oslo og Consultas AS, dets konkursbo v/ den oppnevnte bobestyrer har tatt til motmæle. Consultas AS og staten har utdypet sine anførsler i ytterligere prosesskrift.

Consultas AS har i hovedsak gjort gjeldende:

Det foreligger feil ved skifterettens saksbehandling, bevisbedømmelse og lovanvendelse. Det bestrides at det forelå insuffisiens i selskapet, og konkurs skulle ikke vært åpnet.

Det fastholdes at stansningen av skattesaken som ble avtalt mellom partene må få den virkning at konkurssak ikke kan påbegynnes av staten, og at saken derfor må avvises.

Det er en naturlig tolkning av avtalen at staten ikke kan falle selskapet i ryggen med en konkursbegjæring når selskapet ønsker en domstolsbehandling av skattesaken. Inkassolovens generalklausul om god inkassoskikk taler dessuten mot en slik rett for staten. Spørsmålet om forlik i saken kom først opp etter at saken var stanset. At staten nå har kommet til at saken skal gjenopptas gir denne ingen rett til å begjære konkurs. Det er fortsatt slik at partene må hefte for sine egne forutsetninger, som ikke har vært synlige for den annen part.

Alternativt må konkursen oppheves og boet tilbakeleveres.

Skifterettens fastsettelse av aktiva i boet til i størrelsesorden 130 000 kroner, og at staten ikke har sikkerhet for alle sine krav beror på feil lovanvendelse. I forhold til aktivaposter knyttet til selskapets saksomkostningskrav har skifteretten dessuten bygget på noe som ikke er anført av partene. Prinsipalt anføres her at det ikke foreligger insolvens, subsidiært at skifterettens kjennelse må oppheves og hjemvises til ny behandling.

Når det gjelder verdiansettelsen av selskapet har den kjærende part ikke bemerkninger til at verdien av aksjepostene i henholdsvis Commerce AS og Consultas Eiendom AS settes til 80 000 kroner og 50 000 kroner. Selskapets ikke aktiverte saksomkostningskrav på i allefall 250 000 kroner er å anse som reelt idet det antas at selskapet vil få medhold i skattesaken med tilkjennelse av fulle saksomkostninger. Siden advokat Danielsen har frafalt retten til å kreve salær fra selskapet, vil innbetalte saksomkostninger også gi en tilsvarende netto kapitaltilførsel til selskapet. Inntekten skal ikke reduseres som følge av mulig skatt, da selskapet har et fremførbart større underskudd som motpost.

Skifteretten har uriktig lagt til grunn at det ble begått straffbare handlinger av selskapet eller noen ansatt ved utgiftsføringen av Neste AS' faktura på 650 000 kroner. Det skal da ikke beregnes tilleggsskatt. Under ingen omstendighet skal beregnes mer enn 30% tilleggsskatt hvilket utgjør 97 500 kroner. Samlet passivapost blir da 747 500 kroner. Som motpost skal imidlertid oppføres avsetning til bonus med 650 000 kroner, idet denne ligningsmessige disposisjon rettmessig ble foretatt under klagebehandlingen, og før overligningsnemndas behandling var avsluttet. Skifteretten har her uriktig kommet til at denne disposisjonen vil bli underkjent.

Avsetningen til underslag med 429 000 kroner ble korrekt påstått under den ordinære ligningsbehandlingen. Avsetningen må anses å ha vært beskjeden all den stund underslaget bare ble delvis inndekket av underslageren, og det endelige tap ble 675 000 kroner.

Skifteretten har akseptert oppretting vedrørende Kieses bonuskrav, men har unnlatt å ta det med i sin insuffisiensberegning. Det riktige er at 104 000 kroner skal medtas med inntektsreducerende virkning.

Selskapets fradragsskrav/aktiva utgjør i henhold til det anførte disse beløp:

1. Aksjepost i Commerce AS kr. 80.000,-
2. Aksjepost i Consultas Eiendom AS kr. 50.000,-
3. Consultas AS' saksomkostningskrav kr. 250.000,-
4. Avsetning til bonus (endret fradragsskrav) kr. 650.000,-
Neste AS' faktura, inklusiv 30% tilleggsskatt - kr. 747.500,-
5. Avsetning til underslag kr. 429.000,-
6. Jo Kieses bonuskrav kr. 104.000,-
I Consultas AS' favør kr. 815.500,-

Staten fikk medhold i skifteretten i å ha et krav overfor selskapet på minst en halv million kroner. Oppstillingen viser at det er dekning for et slikt krav. I tillegg kommer retten til et fremførbart underskudd på 349 700 kroner. Selskapet er følgelig ikke insuffisient, og det vil bli likvid når skattesaken er avsluttet.

Skifteretten har begått saksbehandlingsfeil ved å bygge på noe som parten ikke har anført, og på ett punkt er begrunnelsen mangelfull og uklar. Subsidiært anføres derfor at kjennelsen må oppheves og hjemvises til ny behandling.

Consultas AS har lagt ned denne påstand:

Prinsipalt.

Konkurssaken avvises. Skifterettens kjennelse oppheves.

Subsidiært:

1. Skifterettens kjennelse datert 19. mars 1999 oppheves.

2. Consultas AS taes ikke under skifterettens behandling som konkursbo.

Atter subsidiært:

Skifterettens kjennelse oppheves, og saken hjemvises til skifteretten for ny behandling.

I alle tilfeller:

Staten v/ kemneren tilpliktes å betale Consultas AS' saksomkostninger for skifteretten og Borgarting lagmannsrett.

Staten v/ kemneren i Oslo har i hovedsak gjort gjeldende:

Skifterettens kjennelse er riktig i sitt resultat og i begrunnelsen.

Det er ikke grunnlag for å avvise saken på grunn av avtalen om stansing av skattesaken.

Stansingen hadde sin bakgrunn i at det foregikk forliksforhandlinger mellom partene, og dels skyldtes den praktiske hensyn. Skattesaken mot advokat Danielsen personlig var bare en av flere grunner til stansingen. Kreditor har ikke mistet retten til å sikre sine interesser ved å begjære konkurs i et slikt tilfelle, og inkassoloven kan ikke trekkes inn som tolkingsfaktor når det gjelder om konkursbegjæringen er berettiget, slik den kjærende part har gjort. Skattedirektoratet har forøvrig ikke lenger sett noen grunn til fortsatt stansing av skattesaken som nå er bedt gjenopptatt, jf bilag 1 til prosesskrift av 10 mars 1999 fra kemnerkontoret til skifteretten.

Borgarting lagmannsretts dom av 16 februar 1999 i skattesaken mot advokat Per Danielsen har ikke betydning for spørsmålet om vilkårene for konkursåpning foreligger.

Når det gjelder inhabilitetsspørsmålet påvirker dette ikke den prejudisielle vurderingen av de omtvistede skattekravene som ligger til grunn for konkursbegjæringen. Inhabilitet skal i tilfelle bare lede til opphevelse av ligningen der ligningen har berodd på et skjønn. I denne saken har den kjærende part ikke bestridt at det var uberettiget av selskapet å kreve fradrag med 650 000 for fakturaen fra Neste AS, hvilket medfører en erkjent skatt på

325 000 kroner. Ileggelse av tilleggs-skatt beror riktignok på et skjønn, men her vil det bli anført at vedtaket er gyldig, og at det er mest sannsynlig at 60% tilleggs-skatt vil bli opprettholdt. Skattekravet for 1987 utgjør da ca 900 000 kroner medregnet tilleggs-skatt og renter, slik skifteretten har lagt til grunn.

Når det gjelder krav om avsetning til bonus med 650 000 kroner, refererer dette seg til bonus som ikke er utbetalt. Det er ikke anledning til å foreta avsetning til et bonusfond, slik det er gjort i ettertid. Fradrag kan bare innrømmes for disposisjoner som faktisk er gjennomført av skattyter i det angjeldende skatteår, slik skifteretten har lagt til grunn. Selv om selskapet hadde en privatrettslig plikt overfor eierne til å avsette til bonus, må fradrag likevel nektes. Skattyter kan heller ikke innrømmes rett til å « erstatte » et uberettiget fradrag i selvangivelsen med et annet fradrag som menes berettiget. Et slikt fradrag vil også få konsekvenser for eierne som måtte beskattes for bonusfordelen. Forholdet er derfor ikke likt den avgjørelsen som er referert i UTV-1991-557, og avgjørelsen gir heller ikke støtte til selskapets krav om fradrag for bonus.

Staten anfører at selskapet er insolvent. Skattekravet for 1987 beløper seg til ca 900 000 kroner. Hertil kommer ubetalt skattekrav for 1988 med renter, tilsammen ca 280 000 kroner samt rentekravet for 1986 som angitt i konkursbegjæringen. Når det gjelder aktiva, er staten enig med skifteretten i at disse i beste fall utgjør ca 130 000 kroner, kanskje utgjør de et lavere beløp.

Staten bestrider at det er grunnlag for å oppheve skifterettens kjennelse på grunn av saksbehandlingsfeil.

Staten v/ kemneren i Oslo har lagt ned denne påstand:

Skifterettens kjennelse stadfestes og Staten ved Kemneren tilkjennes saksomkostninger.

Consultas AS, dets konkursbo har i hovedsak gjort gjeldende:

Det er foretatt registrering av boets eiendeler. Det er ikke grunn til å anta at eiendelene utgjør annet en de to aksjepostene i Commerce AS og Consultas Eiendom AS. Det er slakteverdien av disse aksjeposter som må legges til grunn. Boet antar at verdien ved insolvensvurderingen må prises lavere

enn til 50 000 kroner.

Kravet på saksomkostninger med 250 000 kroner kan ikke medtas i insolvensvurderingen. Dersom et slikt krav skulle oppstå vil det være et erstatningskrav som må ses på som et regresskrav. Dette må gjelde selv om advokat Danielsen har frafalt sitt krav mot selskapet. Saksomkostningskravets egentlige karakter fremstår likevel som et regresskrav mot staten. Det vises til Brækhus: Omsetning og kredit I side 129, og Rt-1895-side 640 . Kravet fremtrer dessuten som usikkert. Selv om selskapet skulle vinne skattesaken mot staten, taler en sammenligning med advokat Danielsens skattesak mot at saksomkostninger tilkjennes.

Skulle ikke selskapet bli tilkjent saksomkostninger, må advokat Danielsens frafall av saksomkostningskravet i realiteten anses som en gjeldsettergivelse. Dette vil igjen påvirke selskapets rett til fremføring av underskudd, noe som igjen får betydning for realiteten i de skattekrav staten måtte få medhold i utover de som allerede er akseptert.

I den foreliggende situasjon hvor kreditor forgjeves har søkt å innfordre gjelden, og det ikke er oppnådd sikkerhet ved de foretatt utlegg, foreligger presumsjon for insolvens, jf konkursloven § 62. Så lenge den kjærende part har akseptert et skattekrav med ca 210 000 kroner iberegnet tilleggsskatt og renter, må han godtgjøre at det foreligger en høy grad av sannsynlighet for at selskapet er solvent for at retten ikke skal åpne konkurs, jf Rt-1988-1142 .

Etter boets oppfatning vil boet ikke innbringe noe til utleggspanthaver eller til boet med mindre advokat Danielsen selv legger inn et bud.

Dersom en legger til grunn den kjærende parts gjeldserkjennelse, basert på 30% tilleggsskatt samt renter og omkostninger, utgjør gjelden ca 210 000 kroner. Det er boets oppfatning at det åpenbart ikke er dekning for et slikt gjeldsbeløp gjennom salg av de to aksjepostene. Selskapet er insuffisient, har ingen likviditet, og er dermed også insolvent.

Consultas AS, dets konkursbo har lagt ned denne påstand:

Skifterettens kjennelse stadfestes, og boet tilkjennes saksomkostninger.

Lagmannsretten bemerker:

Lagmannsretten peker innledningsvis på at konkurskravet på 2 173 611 kroner er oppstått som følge av skatteligningen av Consultas AS. Det følger da av skattebetalingsloven § 30 at selskapet plikter å innbetale den utlignede skatt med de beløp som er fastsatt, selv om ligningsansettelse(n) er påklaget eller er brakt inn for domstolene, som i dette tilfellet. Lagmannsretten legger videre til grunn at skattegjelden er forsøkt innfordret av kjæremotparten uten resultat, og at tilstrekkelig sikkerhet ved de to avholdte utleggsforretninger heller ikke er oppnådd. Den siste utleggsforretningen ble avholdt 21 oktober 1998, mindre enn fulle tre måneder før konkurs ble begjært. Det følger av dette at presumsjonsregelen for insolvens i konkursloven § 62 jf § 60, kommer til anvendelse. Det er da debitor som har bevisbyrden for at selskapet likevel er solvent.

Lagmannsretten vil først behandle avvísingskravet.

Den kjærende part har her anført at avtalen om å stanse skattesaken har den virkning at skattemyndighetene ble uberettiget til å begjære selskapet konkurs. Det anføres videre at det da er i strid med god inkassoskikk å « falle selskapet i ryggen » ved en konkursbegjæring. Kjæremotparten har imøtegått denne oppfatning, og har opplyst at saken nå er bedt igangsatt. Lagmannsretten kan ikke se at det er sannsynliggjort, langt mindre dokumentert, at kjæremotparten har fraskrevet seg retten til å begjære selskapet konkurs i forbindelse med at partene i fellesskap begjærte skattesaken stanset. Det kan heller ikke ses at inkassoloven griper hindrende inn i skattemyndighetenes rett til innfordring av skatter. Det vises til inkassolovens § 1 som deklarerer at loven viker for bestemmelser i eller i medhold av en annen lov. Note 4 til denne bestemmelse i Karnov viser her spesielt til skattebetalingsloven, og at inkassoloven neppe får noen betydning ved innkrevning av skatt. Lagmannsretten viser forøvrig til skifterettens bemerkninger på dette punkt, som retten er enig i. Konkurskravet blir derfor ikke å avvise.

Den kjærende part har anført at det foreligger saksbehandlingsfeil ved skifterettens avgjørelse som bør føre til opphevelse. Lagmannsretten har full kompetanse i saken og finner det derfor ikke

nødvendig å gå nærmere inn på disse anførsler.

Lagmannsretten går så over til spørsmålet om den kjærende part har ført tilstrekkelig bevis for at Consultas AS er solvent. Utgangspunktet for drøftelsen er at det foreligger legalpresumsjon for insolvens, jf bemerkningene i innledningen. Selskapet har ikke betalt skattegjelden, og de foretatte utlegg har heller ikke gitt dekning.

Bobestyrer opplyser at registreringsforretningen i boet viser at boet har to aktivaposter, i henholdsvis Commerce AS og Consultas Eiendom AS. Skifteretten la til grunn at verdien av aksjepostene kunne settes til 130 000 kroner. Den kjærende part har sagt seg enig i denne vurdering. Konkursboet har pekt på at det er slakteverdien av aksjepostene som skal legges til grunn, men at aksjene for tiden ikke kan anses omsettelige.

Lagmannsretten må foreta et skjønn, og har kommet til at verdien av de to aksjepostene er satt vesentlig for høyt av skifteretten. Det vises til vedlegg 1 til kjæremålet av hvilket fremgår at selskapets revisor 22 mars 1999 opplyser følgende om aksjeposten i Commerce AS:

Consultas eier 3.8% av selskapet Commerce AS. Den tekniske verdien av eierandelen er etter regnskapet for 1998 er kr. 84.777,-. Men det er etter mitt skjønn høyst usikkert om dette kan la seg selge og en markedsverdi kan derfor være mellom kr. 0,- og kr. 84.777,-.

Midlertidig bostyrer opplyser i boets kjæremål at aksjepostene i Commerce AS og Consultas Eiendom AS ikke er forsøkt solgt underhånden, og at aksjene neppe er omsettelige med mindre advokat Per Danielsen kjøper disse.

Som skifteretten legger lagmannsretten til grunn at eiendomsselskapet ikke har gjeld, og at det har en bokført goodwillverdi på 50.000 kroner som eneste aktivum. Selskapet har etter det opplyste ikke vært i drift siden 1993. Om goodwill-verdien anfører den kjærende part i sitt prosesskrift av 6 mai 1999 det er uriktig at det bare finnes en reell kjøper, nemlig advokat Danielsen. Det anføres at en hvilken som helst konkurrerende meglerforretning eller nyetablerer kan være interessert kjøper. Lagmannsretten finner ikke å kunne legge til grunn en slik udokumentert anførsel for sin verdivurdering. Etter rettens skjønn er den bokførte goodwill-verdien, etter 5-6 år uten virksomhet og med morselskapet involvert i en omfattende skattesak med myndighetene, ikke lenger reell. Lagmannsretten ser det slik at denne verdien må anses å være tilnærmet ikke eksisterende.

Lagmannsretten kan ikke se at det er sannsynliggjort at aksjepostene i de to selskapene har en markedsverdi, og retten er enig med bostyrer i at eneste sannsynlige kjøper i tilfelle må være advokat Danielsen selv. Lagmannsretten finner at den samlede verdi av aksjepostene samlet ikke kan settes høyere enn til 50 000 kroner. Hvorvidt verdiene av aksjepostene settes til dette beløp eller til det beløp skifteretten la til grunn, får imidlertid ingen avgjørende betydning slik lagmannsretten bedømmer selskapets gjeldsposter.

Av uregistrerte aktiva har den kjærende part vist til at selskapet har et ikke aktivert fremtidig krav på saksomkostninger fra det offentlige når skattesaken blir vunnet. Kravet er oppgitt å utgjøre minst 250 000 kroner. Som begrunnelse for at saken blir vunnet er anført at det må påregnes at saken blir delt, slik at inhabilitetsinnsigelsen blir behandlet for seg, og da med vinnende resultat.

Lagmannsretten kan ikke se at det prosessuelt er grunnlag for den forutsatte deling av sakens pådømmelse.

Selv om selskapet når frem med inhabilitetsinnsigelsen i skattesaken, kan det ikke uten videre legges til grunn at skattesaken anses vunnet av selskapet fullt ut, med den virkning at selskapet blir tilkjent saksomkostninger.

Lagmannsretten konklusjon er at selskapet ikke har sannsynliggjort å ha et fremtidig krav på saksomkostninger.

På gjeldssiden legges til grunn at det gjenstår et ubetalt rentekrav for skatteåret 1986 med 22 508 kroner. Videre legges til grunn at resterende skatt med renter for 1993 utgjør henholdsvis 49 505 og 25 282 kroner. Samlet utgjør dette 97 295 kroner. Når det gjelder ligningen for 1993 er den fastsatt i samsvar med selvangivelsen, og ligningen er ikke påklaget. Ligningen omfattes heller ikke av

skattesaken. Lagmannsretten legger til grunn at ovennevnte skattekrav derfor må anses endelige, og viser til skifterettens bemerkninger om ligningen for 1993 som dekkende for sitt syn.

Skattegjelden må imidlertid anses å ligge betydelig over de beløp som refererer seg til 1986 og 1993. Det er først og fremst skatten for 1987 som slår ut her. Den er i konkursbegjæringen oppført med 1 028 643 kroner med tillegg av renter med 765 093 kroner. Skatten refererer seg dels til inntektsskatt og dels til formuesskatt. For begge kategorier er det i skattebeløpet medregnet 60% tilleggsskatt på deler av grunnlaget. Selskapet har ikke anført at selve utregningen av skatterestansen for dette året er uriktig i forhold til vedtaket i overligningsnemnda, men har anført at det skal foretas betydelige fradrag i inntekten som ikke overligningsnemnda har godkjent. Det vises til selskapets anførsler med talloppstilling foran.

Når det gjelder kravet om godkjennelse for avsetning med 650 000 kroner til bonus til erstatning for den uriktige Neste-fakturaen på samme beløp - legger lagmannsretten til grunn at styreformann Per Danielsen forsettlig utferdiget uriktige dokumenter som han forsto hadde skattemessige fordeler i form av redusert skatt for selskapet for 1987. Retten finner at selskapet her må avfinne seg med å bli identifisert med styreformannen, som hadde en sentral rolle i selskapet. Det er lagmannsrettens vurdering at det under slike omstendigheter ikke vil bli gitt anledning til alternativt å få fradrag for avsetning til bonus. Lagmannsretten viser her til skifterettens bemerkninger på side 12 i kjennelsen som lagmannsretten kan tiltre.

Når det gjelder kravet om avsetning til underslag med 429 000 kroner og Jo Kieses bonuskrav med 104 000 kroner utgjør disse to beløp til sammen 533 000 kroner.

Også her viser lagmannsretten til skifterettens kommentarer som dekkende for seg. Skulle likevel selskapet få medhold i at 533 000 kroner kan trekkes fra inntekten for 1987, vil dette ikke medføre større skattereduksjoner enn at statens samlede skattekrav ligger på minst 500 000 kroner, slik skifteretten har konkludert med. Lagmannsretten tilføyer at den kjærende part i sin talloppstilling over selskapets aktivaposter inntatt på side 4 foran synes å ville innregne de anførte ligningsmessige fradragbeløp (postene 4-7) som aktivaposter med sine fulle beløp. Dette må bero på en glipp.

Det gjenstår å vurdere om kjæremotparten kan anses å ha fått dekning gjennom utleggsforretningene får ovenstående beløp. For begge er det tatt utlegg i de to aksjepostene i Commerce AS og Consultas Eiendom AS. Lagmannsretten har foran kommet til at aksjeverdien ikke overstiger 50 000 kroner. Det foreligger følgelig en underdekning i boet på minst 450 000 kroner. Selskapet er klart insolvent, og kjæremotpartens konkursbegjæring må tas til følge. Det bemerkes for ordens skyld at det ikke er rettens sak å vurdere hensiktsmessigheten av en konkursbegjæring. Dersom de prosessuelle og materielle vilkår er oppfylt, har konkursrekvirenten krav på at konkurs åpnes.

Skifterettens kjennelse blir etter dette å stadfeste.

Kjæremålet har ikke ført frem og den kjærende part bør i medhold av hovedregelen i tvistemålsloven § 180 jf konkursloven § 149 dekke motpartenes omkostninger for lagmannsretten. I overensstemmelse med statens oppgave fastsettes omkostningene for staten til 5 500 kroner. Boet har oppgitt sine omkostninger til 12 000 kroner. Lagmannsretten er oppmerksom på at bostyrer har måttet sette seg inn i et omfattende materiale som øvrige parter har vært kjent med. Lagmannsretten anser omkostningene

som nødvendige og fastsetter omkostningene til 12 000 kroner.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning:

- 1. Skifterettens kjennelse stadfestes.*
  - 2. Consultas AS betaler saksomkostninger for lagmannsretten til Staten v/ kommunekassereren i Oslo med 5.500 - femtusenfemhundre - kroner og til Consultas AS, dets konkursbo med 12.000 tolv tusen - kroner innen 2 - to - uker etter forkynnelsen av kjennelsen.*
-

Sist oppdatert 2. april 2009